

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia 18 lutego 2026 r.

Poz. 777

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-1.4131.62.2026.AA WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

z dnia 16 lutego 2026 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153, 1436)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXIX/415/2026 Rady Miejskiej w Nowogardzie z dnia 21 stycznia 2026 r. w sprawie ustalenia zasad ponoszenia odpłatności za pobyt uczestników w Dziennym Domu „Senior+” w Nowogardzie.

Uzasadnienie

W dniu 21 stycznia 2026 r. Rada Miejska w Nowogardzie podjęła uchwałę Nr XXIX/415/2026 w sprawie ustalenia zasad ponoszenia odpłatności za pobyt uczestników w Dziennym Domu „Senior+” w Nowogardzie.

Do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie wpłynęła ona w dniu 30 stycznia 2026 r.

Materialnoprawną podstawę badanej uchwały stanowi art. 97 ust. 1 i ust. 5 ustawy o pomocy społecznej¹⁾, zgodnie z którymi odpowiednio: *Opłatę za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach treningowych lub wspomaganych ustala podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną, uwzględniając przyznany zakres usług. Osoby nie ponoszą opłat, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego (ust. 1). Rada powiatu lub rada gminy w drodze uchwały ustala, w zakresie zadań własnych, szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach treningowych lub wspomaganych (ust. 5).*

Bezspornie, z przepisu tego wynika kompetencja rady miejskiej do określenia zasad, na jakich osoby przebywające w dziennym ośrodku wsparcia ponosić będą opłaty za pobyt w tym ośrodku, przy czym uprawnienie to powinno być realizowane z uwzględnieniem norm ustawowych obowiązujących w tym zakresie.

Analiza treści uchwały Nr XXIX/415/2026 prowadzi do wniosku, że Rada Miejska w Nowogardzie w sposób nieprawidłowy zrealizowała swoje uprawnienie wynikające z przywołanych unormowań.

W §4 ust. 2 Załącznika do ww. aktu Rada określiła procentową wysokość miesięcznej odpłatności ponoszonej przez osoby korzystające z miejsca pobytu wraz z wyżywieniem oraz usługami świadczonymi przez Dzienny Dom „Senior+”, wskazując, że jest ona *liczona od średniego miesięcznego kosztu pobytu*.

Odpłatność ta jest zróżnicowana w zależności od poziomu osiąganego przez beneficjenta dochodu. W zamieszczonych w tych postanowieniach tabelach organ stanowiący Gminy Nowogard określił przedziały dochodu osoby samotnie gospodarującej oraz dochodu w przeliczeniu na osobę w rodzinie w stosunku do kryterium dochodowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy

o pomocy społecznej oraz przyporządkował im procentowe wskaźniki odpłatności za pobyt w Dziennym Domu „Senior+”, wskazując jednakże, jaki procent dochodu osoby stanowi odpłatność za pobyt w Domu – nie zaś procent kosztu pobytu w Dziennym Domu „Senior+”.

¹⁾ Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2025 r., poz. 1214 z późn. zm.).

Należy więc zwrócić uwagę, że wstęp §4 ust. 2 Załącznika do uchwały Nr XXIX/415/2026 jest niespójny z określonym w tabelach sposobem liczenia wysokości opłaty, którą uczestnik winien uiścić w zamian za pobyt w Dziennym Domu „Senior+”. W treści ww. przepisu Rada Miejska wskazała, że określa *procentową wysokość miesięcznej odpłatności uczestnika liczoną od średniego miesięcznego kosztu pobytu*, zaś w tabelach wskazała, jaki procent **dochodu** osoby stanowi opłatę.

Zdaniem organu nadzoru, w sposób nieprawidłowy Rada Miejska w Nowogardzie ustaliła odpłatność dla niektórych beneficjentów. Z wiersza 7. tabel zamieszczonych w §4 ust. 2 Załącznika do uchwały Nr XXIX/415/2026 wynika bowiem, że osoby osiągające dochód powyżej 550% kryterium dochodowego ponosić będą odpłatność za pobyt w Dziennym Domu „Senior+” w wysokości równej **100% ich dochodu**. Tym samym, osoby te będą pozbawione całkowicie jakichkolwiek środków finansowych, którymi mogą swobodnie dysponować.

Jak słusznie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 4 grudnia 2024 r., sygn. akt. II SA/GL 1283/24 *Taki stan rzeczy przeczy w rzeczywistości założeniom, które mają być realizowane ustawą o pomocy społecznej, tj. udzielaniu pomocy mającej na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości (art. 2 ust. 1 u.p.s.). (...) takie uregulowanie wysokości opłaty jest sprzeczne z konstytucyjną zasadą równości zawartą w art. 32 ust. 1 Konstytucji RP. Stanowi ona, że wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Tymczasem analiza poszczególnych wariantów stawek opłat pozwala na stwierdzenie, że poza tą określoną pod pozycją 6 tabeli, że są one ustalane w taki sposób, że pozostawia się świadczeniobiorcy część dochodu do jego dyspozycji. Inaczej jest w odniesieniu do osób, których dochód przekracza 300% kryterium dochodowego. Ustalenie opłaty w wysokości odpowiadającej dochodom pozbawia świadczeniobiorcę jakichkolwiek środków na zaspokajania innych niż mieszkaniowe potrzeb. Jednocześnie brak jest przesłanek, które uzasadniałyby taką dyskryminację osób tylko z tej racji, że dysponują większymi dochodami.*

Analiza poszczególnych wariantów stawek opłat zawartych w Załączniku do uchwały Nr XXIX/415/2026 w sprawie ustalenia zasad ponoszenia odpłatności za pobyt uczestników w Dziennym Domu „Senior+” w Nowogardzie pozwala na stwierdzenie, że poza tą określoną w §4 ust. 2 Załącznika do uchwały w wierszu 7. Tabeli stawką opłat, pozostałe są ustalane w taki sposób, że pozostawia się świadczeniobiorcy część dochodu do jego dyspozycji. Inaczej jest w odniesieniu do osób, których dochód przekracza 550% kryterium dochodowego.

W tym stanie rzeczy, za niezgodny z prawem uznać trzeba sposób określenia odpłatności wskazany w wierszu 7. tabel zamieszczonych w §4 ust. 2 Załącznika do uchwały Nr XXIX/415/2026, co w konsekwencji prowadzi do stwierdzenia, że uchwalając przepisy w tym brzmieniu Rada Miejska w sposób niewłaściwy zrealizowała delegację art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej. Niewystarczające jest jednak wyeliminowanie z obrotu prawnego tylko ww. wadliwych postanowień, bowiem na skutek takiego zabiegu przedmiotowa uchwała stałaby się niekompletna, z uwagi na brak regulacji dotyczących ponoszenia odpłatności za pobyt w Dziennym Domu „Senior+” w Nowogardzie przez wszystkie kategorie beneficjentów, w tym przez osoby o dochodach przewyższających poziom 550% kryterium dochodowego.

Z powyższych względów, konieczne i w pełni uzasadnione jest stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXIX/415/2026 Rady Miejskiej w Nowogardzie z dnia 21 stycznia 2026 r. w sprawie ustalenia zasad ponoszenia odpłatności za pobyt uczestników w Dziennym Domu „Senior+” w Nowogardzie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia przedmiotowego rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Zachodniopomorskiego

Bartosz Brożyński
I Wicewojewoda Zachodniopomorski